

Endelig betragtes som tysk saadan Ejendom, som tilhører Retssubjekter, der vel ikke omfattes af Bestemmelserne foran, men maa anses at være Straamænd for tyske Interesser.

§ 3.

Udtrykket „Ejendom“ omfatter:

- 1) Fast Ejendom,
- 2) Løsøre af enhver Art, undtagen de for den paagældende og hans Husstand fornødne Gangklæder, Linned, Senge og Sengeklæder samt Indbogenstande, der efter Forholdene er nødvendige til Opretholdelse af et tarveligt Hjem for den paagældende og hans Husstand, og endelig — indenfor en samlet Værdi af 500 Kr. — Genstande, som iøvrigt hører til de vigtigste Livsfornødenheder eller er nødvendige for Udøvelsen af den paagældendes Næringsvej,
- 3) Værdipapirer, saasom Obligationer, Aktier og Andelsbeviser, Gældsbreve, Oplagsbeviser, Konnossementer, Beviser for Indskud i Banker, Sparekasser og lign.
- 4) Penge, Veksler, Checks, Anvisninger og andre Betalingsmidler,
- 5) Fordringer og Panterrettigheder af enhver Art, hvad enten der om Fordringen eller Panterrettigheden er oprettet noget skriftligt Dokument eller ikke, herunder bl. a. Rentenydelsesrettigheder og Rettigheder i Henhold til Forsikringskontrakter,
- 6) Kapitalinteresse eller Anpart i en her i Riget hjemmehørende Virksomhed, hvad enten der om saadan Kapitalinteresse eller Anpart er oprettet noget skriftligt Dokument eller ikke,
- 7) Rettigheder og Beføjelser, der fremgaar af danske Tingbøger eller Det almindelige Skibsregister,
- 8) Rettigheder i Henhold til Leje- eller Forpagtningskontrakter,
- 9) Patent-, Varemærke- og Mønsterrettigheder, der er registreret her i Landet, Rettigheder i Henhold til Ansøgninger om Patent-, Varemærke- eller Mønsterbeskyttelse samt Forfatter- og Kunstnerrettigheder, der knytter sig til andre end Vedkommendes egne Aandsværker,
- 10) Anden Formue, der anvendes i Driften af en her i Riget oprettet Forretningsvirksomhed.
- 11) Krav paa falden Arv,
- 12) Alle andre økonomiske Værdier, der ikke er særlig nævnt foran.

§ 4.

Ejendom, der omfattes af denne Lov, konfiskeres herved til Fordel for den danske Stat.

Indtil saadan Ejendom kan overtages af Staten, eller indtil den eventuelt maatte blive frigivet i Medfør af Bestemmelserne i § 5, maa der ikke paa nogen Maade disponeres over saadan Ejendom uden Samtykke af Ministeren for Handel, Industri og Søfart eller saadan anden offentlig Myndighed, som Ministeren for Handel, Industri og Søfart maatte bestemme. Dispositioner, der foretages i Strid med foranstaaende Bestemmelse, er ugyldige.

Den, der har af Loven omfattet Ejendom i sin Besiddelse, skal drage Omsorg for, at den vedblivende er til Stede, og for dens forsvarlige Opbevaring, Vedligeholdelse og Pasning, indtil den kan overtages af Staten.

Efter denne Lovs Ikrafttræden kan ingen her hjemmehørende Skyldner med frigørende Virkning betale noget Beløb eller foretage Levering af nogen Art til noget Retssubjekt som i § 2 nævnt eller til andre paa saadant Retssubjekts Vegne, uanset hvilken Skyldgrund der foreligger.